

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Bjarne Laustsen (S):

Det er sikkert ikke særlig overraskende, når jeg siger, at Socialdemokratiet tilslutter sig de kommentarer, skatteministeren netop har gjort på regeringens vegne.

Der kan være mange gode intentioner i forslaget fra Kristeligt Folkeparti, men vi finder, at der dels med den voksende efterlønsreform, dels med loven fra december om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til uddannelse er påbegyndt gode ordninger, som det er værd at se virkningen af, før vi går videre.

Socialdemokratiet kan derfor ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre har vi sympati for forslagets formål. Det er rigtigt, at det gælder om at videreudanne de mennesker, der er i job, så de kan varetage mere krævende funktioner på arbejdsmarkedet.

Dér, hvor vi kan konstatere mangel på arbejdskraft, er netop i job, der kræver stor faglig kompetence. Ved at videreudanne dem, der er på arbejdsmarkedet, bliver der plads til dem, der fortsat er uden job. De kan lettere tage arbejde, der ikke forudsætter et ikke alt for stort detailkendskab. Det er således meget svært at springe direkte fra arbejdsløshed ind i en funktion, der kræver stor faglig kunnen.

Vi er altså enige med forslagsstillerne i, at der fortsat i Danmark er et meget stort behov for at videreudanne arbejdskraften, også personer med videregående uddannelse. Til gengæld er vi mere lunkne over for den metode, forslagsstillerne agter at løse problemet med.

I Venstre er vi ikke alt for begejstrede for særordninger af forskellig art. I forhold til erhvervslivet bidrager den slags til det i forvejen alt for store bureaukrati, ligesom det også for den enkelte lønmodtager efterhånden bliver meget svært at overskue de forskellige opspæringsordninger. Tænk blot på arbejdsmarkedspension, feriepenge, ATP og efterløn!

I Venstre tror vi mere på de rene linjer. Skatten på erhvervslivet og på lønmodtagerne skal være så lille som muligt. Hvis virksomhedens overskud øges, og hvis der bliver større mangel på arbejdskraft, er vi sikre på, at flere mennesker på arbejdsmarkedet også vil få tilbudt efteruddannelse.

Kaj Ikast (KF):

Da vores ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kan være til stede her, skal jeg læse følgende op:

Det fremlagte beslutningsforslag har til hensigt at skabe en orden, hvorunder arbejdsgiver og arbejdstager har mulighed for at etablere opspæringsordninger med henblik på arbejdstagerens senere kompetenceudvikling under skattemæssigt rimelige vilkår.

Fra konservativ side støtter vi dette forslag. Der stilles til stadighed stigende krav til arbejdstagerne fra erhvervslivet, og tesen om den livslange læring har for længst vundet indpas overalt. Derfor mener vi, det er et godt forslag, der har til hensigt at sikre såvel arbejdstagerens som arbejdsgivernes incitament til at tage ansvaret for den nødvendige kompetenceudvikling.

Aage Frandsen (SF):

Det formål, som ligger i beslutningsforslaget, er jo meget sympatisk: at man er interesseret i at styrke medarbejderes kompetence.

Spørgsmålet er så bare, hvad det er for en metode, man skal bruge til det. Og det, der er problemet i det her forslag, er, at her er der tale om en skattebegunstigelse, som tilgodeser de arbejdsgivere og de lønmodtagere, som arbejdsgiveren finder ud af er særlig fornuftige at give denne her begunstigelse, mens en række lønmodtagere, som man åbenbart ikke mener det er særlig fornuftigt at give den begunstigelse, ikke vil være omfattet af ordningen. Det er det, der er problemet med den slags ordninger her. Det er på samme måde med pensionsordninger, som er frivillige, så er der altså nogle, som arbejdsgivere og lønmodtagere finder ud af skal have det, mens der er andre, der ikke kan få det.

Derfor mener vi, at det i stedet for er et sådant forslag, som vi i øjeblikket er i gang med i Folketinget omkring voksenuddannelser, der skal fremmes yderligere.

Det er sådan, at vi i december måned vedtog to lovforslag, der var udløbere af aftalen i finansloven omkring voksenuddannelser, og at der her i foråret bliver vedtaget formentlig mindst seks lovforslag om voksenuddannelser, som udmønter den aftale, der ligger i finansloven.

Så er der spørgsmålet om finansieringen af alle de dér gode ting, som vi mener der kommer i voksenuddannelserne. Det er jo så dér,